

אשריהם אותם העוסקים בתורה ומחזקים כח השכינה הקדושה ועליהם נאמר
ויאמר לי עבדי אתה וכו'

**וְכָל זְמַנָּא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶתְתּ לְקָמִי מִלְפָּא,
וְאוֹרֵייתָא לָא אֲשֶׁתְּכַחַת עֲמָה** אבל כל זמן שהשכינה באה
לפני המלך ז"א בלא כח לימוד התורה של ישראל, כביכול תִּשְׁשׁ חִילָהּ
כביכול נחלש כוחה. וְוִי לְאִינּוֹן דְּמַחְלְשִׁין חִילָּא דְּלַעִילָּא אוי לאותם
המחלישים כח העליון, בְּגִינֵי כֶּךָ, וְכַאֲיִן אִינּוֹן דְּמַשְׁתַּדְּלֵי
בְּאוֹרֵייתָא ולכן אשריהם אותם העוסקים בתורה ומחזקים כח השכינה הקדושה,
וְכָל שְׁכֵן בְּהָהִיא שַׁעְתָּא דְּאַעְטְרִיךְ לְאַשְׁתִּתְּפָא בְּה
בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל וכל שכן העוסקים בתורה אחר חצות הלילה שאז צריכים
להשתתף בכנסת ישראל. כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְאָרִי עֲלֵיהּ
שהעוסק אז בתורה אז קורא עליו הקב"ה, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתְתָּה
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְּפָאָר.

הגלויות נודע קיצן מלבד גלות אדום לא נתגלה קצה

רְבִי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (ישעיה כא) מִשָּׂא דוּמָה אֵלֵי קוֹרָא
מִשְׁעִיר שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל [קנה].

אור הרשב"י

מחכמי האמת כי דומה זה הוא אשר נמסרים
אליו כל הנשמות של מתים. וגם אנו נאמר על
פי דרכם והוא, כי ידענו כי שעיר הוא מקום
היה מקום מיוחד לשרו של עשו, הוא סמאל

[קנה] האלשיך מבאר את פסוקים אלו וז"ל:
"משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה
מלילה שמר מה מליל": "אמר שמר אתה בקר
וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו": יראה

הלימוד היומי

לע"נ הרב אהרון יהודה לייב שטיינמן בן גיטל פייגא זצוק"ל

הַאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חִבְרִיָּא בְּכַמָּה אֶתָּר זֶה הַפְּסוּק כְּבֵר בִּיאֲרוּהוּ
 הַחֲבֵרִים בְּכַמָּה מִקּוּמוֹת. אֲבָל מִשָּׂא דוּמָה אֲבָל יֵשׁ לִפְרֵשׁ מִדָּה שֶׁכְּתוּב מִשָּׂא
 הַנְּבוּאָה שֶׁל הַנְּבִיאִים דוּמָם, כָּל זְמַנֵּי דִישְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּגִלּוֹתָא,
 אֲתִידַע זְמַנָּא וְקֶצֶא דְלָהוֹן, וְזְמַנָּא וְקֶצֶא דְהָהוּא גִלּוֹתָא
 כֹּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל הָיוּ נִמְצְאִים בְּגִלּוֹת נוֹדַע הוֹמָן וְהִקְץ לְגִלּוֹתָם כִּי מִתְחִלָּה נָתַן לָהֶם הַקַּב"ה
 קִיצְבָה לְכַמָּה זְמַן יְגִלוּ. וְגִלּוֹתָא דְאַדּוּם, הוּא מִשָּׂא דוּמָה, דְלָא
 אֲתִנְלִיָּא וְלָא אֲתִידַע כְּאִינוּן אַחֲרֵינֵין. אֲבָל הַגְּלוֹת שֶׁל אֲדוּם הוּא

אור הרשב"י

השומר לאשר אלי קורא משעיר, הוא אתא
 בקר וגם לילה, והוא מה שידוע כי יש קין ויש
 קין, כמ"ש ז"ל זכו אחישנה לא זכו בעתה. וזה
 מאמרו הנה אתא בקר של הקין ולא זכו לזמן
 של אחישנה, שהיה בקר ובא אחריו לילה. כי
 זה היתה בשורה לאשר אלי קורא משעיר,
 שנתארך הזמן ואחר הבקר אתא לילה. אך
 לנשמות שבידי אליהן אני אומר, אם תבעיון
 בעיו מאת ה' למהר את הקין גם עתה, כי לזמן
 אחישנה יש קצים רבים כנודע מספר הזוהר.
 ואם לאו שובו אתיו שובו מאתי בגלגול אל
 העולם השפל, ואחר כך אתיו אלי עוד פעם
 אחרת, כי תשובו למות ולימסר בידי ויארך
 לכם הזמן, באופן כי מה שבשרתי לאשר
 משעיר עשו אתם, שיהיה לכם בהפך
 שהלילה שאמרתי לא תקצר, כי הפץ אני
 בתיקונכם.

הוא מלאך המות. והנה ידוע כי הוא מתערבב
 בקול שופר, כי זוכר כי אז תבלע המות
 לנצח, והוא, כי דומה מדבר אל הנשמות
 שתחת ידו שהוא ממונה עליהן, ואומר להן
 הנה חס אני עליכם ותאב על תיקונכם
 ותחיית מתיכם, והביטו וראו כי הנה אלי
 קורא אשר הוא משעיר, הוא סמאל הוא
 מלאך המות. ואומר אלי שומר מה מלילה
 כלומר שומר הנשמות אמור לי מה נשאר
 מהלילה של הגלות, כי אז תחיל לסור
 שליטתו מישראל. וגם קורא עוד ואומר לו
 שומר מה מליל, כמה נשאר מהליל מהגאולה
 עד אור תחיית המתים, כי אז בלע המות
 לנמר. ועל כן אמר מליל שהוא זמן קצר
 מהגלות, אשר קרא לילה תחלה, הנה זהו מה
 שאלי קורא משעיר.

אך הנה מה שאמר שומר שאמרתי אני

הלימוד היומי

לע"נ הרב אהרון יהודה לייב שטיינמן בן גיטל פייגא זצוק"ל

משא של דומיה והיינו נבואה דוממת כי לא נודע ולא נתגלה סוף זמן הגלות כאותן הגלויות

הקודמות.

הקב"ה שומע קול בגלות שעיר מהמצטערים בצער השכינה ותובעים על המלכה

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, אֵלֵי קוֹרָא מִשְׁעִיר קָלָא

שְׁמַעְנָא בְּגִלוֹתָא דְשְׁעִיר הקב"ה אומר למלאכי מעלה ואלי

קורא משעיר, ופירוש הדבר, שאומר להם הקב"ה קול שמעתי בגלות של שעיר, **אֵינּוֹן**

דְּדַחְקֵי בִּינְיָהוּ, אֵינּוֹן דְּשַׁכְּבֵי לְעַפְרָא מאותם שנדחקים ביניהם

מאותם השוכבים ומתגוללים בעפר מצער הגלות. **וּמַאי אָמַרִי** ומה הם אומרים.

שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל אֵינּוֹן תְּבַעֵן לִי עַל

מְטְרוֹנִיתָא דהיינו הם תובעים ממני על המלכה שלי הנקראת לילה, **מַה**

עֲבָדִית מִן מְטְרוֹנִיתָא דִּילִי מה עשיתי מהמלכה שלי שהגלתיה והיא

מתפלשת בעפר האומות תחת היותה בארמון המלוכה במקומה העליון באצילות.

השכינה קודם חצות נקראת ליל ולאחר חצות נקראת לילה

כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּנִישׁ לְפַמְלִיא דִּילִיָּה כאשר שומע

הקב"ה קול ישראל המבכים על צער השכינה בגלותם אוסף הקב"ה את כל

הפמליא שלו שהם מלאכים העליונים הקרובים אליו, **וְאָמַר, חָמוּ בְּנֵי רְחִימֵי**

דְּאֵינּוֹן דְּחִיקִין בְּגִלוֹתָא ואומר להם הקב"ה, ראו את בני אהובי שהם בעצמם

דחוקים ומעונים ומושפלים לעפר בצער הגלות, **וְשַׁבְּקִין צַעְרָא דְלַהּזֵן,**

הלימוד היומי

לע"נ הרב אהרון יהודה לייב שטיינמן בן גיטל פייגא זצוק"ל

וְתַבְעִין לִי עַל מַטְרוֹנֵי־תֵא וְהֵם עוֹזְבִים אֶת צַעֲרָם וּמִבְקָשִׁים מִמֶּנִּי עַל צַעֲרֵי
הַשְּׂכִינָה. וְאֹמְרֵי שׁוֹמֵר, אַנְתָּה דְאֶקְרִי שׁוֹמֵר וּכְךָ הֵם אוֹמְרִים, שׁוֹמֵר
אַתָּה הַקַּב"ה שֶׁנִּקְרָא שׁוֹמֵר, אֲנִי הוּא שְׂמִירָה דִּילָךְ. הֵיכָן הִיא הַשְּׂמִירָה שֶׁלְּךָ
אֲנִי הוּא שְׂמִירָה דְּבֵיתְךָ. הֵיכָן הַשְּׂמִירָה שֶׁל הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא בֵּית שֶׁלְּךָ. מַה
מְלִילָה: מַה עֲבַדְתָּ מְלִילָה, הֲכִי נִטַּרְתָּ לָהּ "מַה מְלִילָה" מַה
עָשִׂיתָ מִהַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת לֵילָה וְכִי כֵךְ שִׁמַּרְתָּ אוֹתָהּ שֶׁהִיא הַגִּיעָה לֵהיוֹת מוֹשְׁפֶלֶת לַעֲפָר.
מַה מְלִילָה מַה עָשִׂיתָ לַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת לֵיל. דְּהָא לְזִמְנִין אֶתְקַרֵּי
לֵילָה, וְלְזִמְנִין אֶתְקַרֵּי לֵיל כִּי קוֹדֵם חֲצוֹת לֵילָה שְׁעָדִין לֹא הִיא הַיְחוד
הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת לֵיל וְאַחַר הַיְחוד שְׁבַחֲצוֹת הִיא נִקְרָאת לֵילָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
וְזֶהוּ מַה שֶׁכְּתוּב, (שְׁמוֹת יב) לֵיל שְׁמוֹנִים הוּא לֵיל בְּלֵי ה'. וְכְּתִיב הוּא
הַלֵּילָה הַזֶּה לֵילָה עִם ה'.

הַקַּב"ה מְשִׁיב לְיִשְׂרָאֵל עַל שְׂאֵלְתָם הֵיכָן הַשְּׂמִירָה עַל הַשְּׂכִינָה

כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִּיב לִזְוֹן, אַז מְשִׁיב הַקַּב"ה לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר
לָהֶם הֵא שְׂמִירָה דִּידִי אֲשַׁתְּכַח, הֲרֵי הַשְּׂמִירָה שְׁלִי נִמְצָאת גַּם
כַּאֲשֶׁר הַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת. דְּהָא אֲנָא זְמִין לְקַבְּלָהּ שֶׁהִרֵי אֲנִי מְזוּמָן כִּנְגֵדָה
לְשִׁמְרָה מִיַּנְיֻקַּת הַחִיצוֹנִים, וְלֹאֲשַׁתְּכַחא בְּהַדְרָה וְלֹהֲמַצָּא יַחַד אִיתָהּ בְּצַרְתָּהּ,
הֲדָא הוּא דְכְּתִיב אֲמַר שׁוֹמֵר, הֵהוּא דְנִטֵּיר בֵּיתָא וְזֶהוּ
שֶׁכְּתוּב אֲמַר שׁוֹמֵר הוּא הַקַּב"ה הַשׁוֹמֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בֵּיתוֹ, אֲתָא בְּקָר וְגַם